

godbica, ki nam z mehko besedo predočuje venečo deklico Tinico. Kako veselje je imela revica do ljudi, do šole, do življenja! A morala je v prerano gomilo! Naravnost naukov ne deli spis, a omiljuje zvestobo prijateljic in zbuja sočutje do mlade neozdravljive bolnice. Na odru ležeča nas spominja pesnikovega vzklika:

Glej, tu ležiš na odri,
kot angelček miru;
očesci jasnomodri
zaprti sta svetu.

Zabavna in obenem poučna je sličica „Na Godičevem pašniku“, spisal Frančišek Ks. Steržaj. Dobro sta jo skupila Nacek in Jakec, ker sta zanemarila čredo in stikala za kosi! Beroča mladina se bo smejala, pa si tudi zapomnila dolžnosti pastirjeve. Tej sličici je po namenu podobna druga „Ujet“, ki jo je priobčil Pavel Perko, samo da ima drugačen predmet.

V kleti ujeti Janko je prejel bridko kazen za svojo poredno nagajivost napram živalim. Prav prijetno se bere črtica „Pepček-poniglavček“, spisal Andrej Orehek. Ideja je jasna. „Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.“ Ali pretkanemu Pepčku bi prisojali vendarle več spomina. Če je on sam shrambo pod hodnikom odprl, da bi ponoči njegov bratec vanjo pal, bi se pač tudi lahko spomnil, da je odprta, in ne bi šel proti nji tudi za krivčke ne.

„Lepa in nedolžna“ (Pavel Perko) je kratka parabola. Kar je njivi plevel, to je duši greh. Marička je skrbno pazila na svojo njivico, manj na svojo dušico, dokler ji nista katehetov in materin opomin dozorila sklepa, da hoče ostati vedno lepa in nedolžna. Knjižico završuje prizor „Iz ljubezni“ (Franč. Ks. Steržaj). Lepo se nam v spisu označuje ljubezen mladih prijateljic, ki sega še onkraj groba.

Vsa knjižica bo na mladino pred vsem blažilno vplivala. Saj pa je razblaženo srce tudi dostopno vsakemu dobremu nauku, naj ga čuje v šoli ali doma.

Jezik je zelo gladek in brez vsakih slovniških napak. Tudi zunanja oprema je dična in dostojna lepe vsebine. — Odraslemln bravcu kličemo: Tolle et lege — če se hočeš prepričati, da naša hvala ni pretirana! Mladini naročamo: Prôsi svoje stariše in učitelje, da ti čimprej nabavijo „Marjetice“. Pisateljem pa: Čast delate zavodu, na katerem slove napis: „Virtuti & Musis.“

Anton Medved.

Uvod v biblijske zgodbe Nove Zaveze.

Spisal dr. Jožef Lesar, profesor bogoslovja, knezoškofijski konzistorijalni svetnik v Ljubljani. Z dovoljenjem preč. kn.-šk. ordinarijata

lavant. Ponatis iz „Voditelja“. V Mariboru, 1902. Založilo uredništvo „Voditelja“. — Tisek tiskarne sv. Cirila. Strani 190. — S to skrbno in z veliko učenostjo sestavljeno knjigo se je zopet pomnožilo naše strokovno bogoslovno slovstvo. Kdor se bavi s svetopisemskimi studijami, ne more pogrešati natančnega splošnega uvoda v zgodovino božjega razodetja, kateri mora obsegati celoten pregled zunanjih razmer, v katerih je božje razodetje nastopalo in se razvijalo. G. pisatelj je kot profesor nove zaveze na ljubljanskem bogoslovnem semenišču sestavil po najnovejših bibličnih preiskavah za svoja predavanja natančen popis zemljepisnih, političnih, versko-nravnih in splošno-kulturnih razmer, v katerih je živel judovski ljudstvo ob Kristusovem času. Za točnim geografskim pregledom cele tedanje Palestine sledi zgodovina hazmonejske kraljeve rodbine in rimskega gospodstva nad sveto deželo. Posebno zanimiv je popis groznih bojev, ki so se končali z razdejanjem Jeruzalema. Najobširnejši je seveda popis versko-nravnega stanja judovskega ljudstva. Tempelj, prazniki, služba božja, šola, sinagoga, sinedrij, skrb za ranjke, pismouki, duhovniki, razne stranke — vse to je pojasnil g. pisatelj po najbolj zanesljivih poročilih tedanje dôbe. Želimo, da bi ta temeljita knjiga našla obilo pridnih proučevalcev.

L.

Stoletna Pratika dvajsetega stoletja 1901 do 2000. Sestavil dr. Gregorij Pečjak. V Ljubljani. Izdalo „Katoliško tiskovno društvo.“ — Tiskala „Katoliška Tiskarna.“ 1901. Mala 80. Strani 221. Cena: 1 K 80 v. — V dveh oddelkih pisatelj jako poljudno in razumljivo razlaga vse, kar je neobhodno potrebno, da ve splošno izobražen človek o časoslovju V uvodu pravi g. pisatelj: „Sto let z vsemi različnimi izpremembami podati v obliki koledarja na malo straneh, se zdi drugim ‚Stoletnim pratikam‘ tako težka stvar, da je niti ne poskušajo: pod raznimi naslovi in raztreseno naštevajo različne koledarske napovedi, iz katerih mora čitatelj vsako leto posebej koledar šele sestavljati ali vsaj zamudno iskati, kar najde v letnih koledarjih pregledno skupaj. Pričujoča „Stoletna pratika“ hoče to neprikladnost odpraviti, zato stopa pred Slovence v popolnoma novi obliki: Znanstveno razvijanje koledarja je odala drugemu delu ‚Pouku‘, v prvem delu pa ima popolno obliko preglednega koledarja; izobražencu je sama zase dovolj razumljiva, začetniku pa hoče pomagati navod.“ Nas je posebno zanimal „Pouk“. Tu najde čitatelj podatke iz zvezdoslovja, teorijo koledarstva, pouk o pomenu in uravnavi solčnih ur, vremenoslovje, pouk o streli, mesečna pravila za